

MARTINA PADBERG

CLAUDE MONET

p. 2

Self Portrait

Autoportrét

Autoportrét

Autoportret

Autoportret

Αυτοπροσωπογραφία

*1917, Oil on canvas/olej na plátně/olej na plátne/
olej na plótnie/ulei pe pânză/λάδι σε μουσαμά,
70 × 55 cm, Musée d'Orsay, Paris*

KÖNEMANN

© 2016 koenemann.com GmbH
www.koenemann.com

© 2016 Vydavatelství SLOVART, Praha
© 2016 Vydavateľstvo SLOVART, Bratislava
© 2016 Prior Media Group, Bucuresti
© 2016 Retail World (Public), Greece and Cyprus

Concept, Project Management: koenemann.com GmbH

Text: Dr. Martina Padberg

Editing: Kathrin Jurgenowski

Translations: David Nash (English), Klára Mitlenerová (Czech), Eva Budjačová (Slovak),
Grzegorz Rafałowski (Polish), Ioana Hariton (Romanian), Sophia Giannoulaki (Greek)

Art Direction: Oliver Hessmann

Layout: Oliver Hessmann

Picture credits: Bridgeman Images

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced,
photocopied or duplicated in any form without the prior written
permission of the publisher.

ISBN: 978-3-7419-1925-1 (international)

Typesetting ITEM, s. r. o., Bratislava
Printed in Spain by LiberDúplex

- 6 À propos
Claude Monet—“the eye” of impressionism
 Claude Monet – „oko“ impresionizmu
 Claude Monet – „oko“ impresionizmu
 Claude Monet – „Okó“ impresjonizmu
 Claude Monet – Esența impresionismului: privirea
 Κλωντ Μονέ – το «μάτι» του ιμπρεσιονισμού
- 14 **From the province to the salon**
 Z vesnice do salonu
 Z provincie do salóna
 Z prowincji na salony
 Din provincie la Salon
 Από την επαρχία στο «Σαλόνι»
- 32 **The discovery of light**
 Objev světla
 Objavenie svetla
 Odkrycie światła
 Descoperirea luminii
 Η ανακάλυψη του φωτός
- 72 **Moving landscapes**
 Krajina v pohybu
 Pohyblivé krajinky
 Wzburzone krajobrazy
 Peisaje în mișcare
 Μετακινώντας τα τοπία
- 102 **The “invention” of impressionism**
 „Vynález“ impresionizmu
 „Vynájdenie“ impresionizmu
 „Wynalezienie“ impresjonizmu
 „Inventarea“ impresionismului
 Η «ανακάλυψη» του ιμπρεσιονισμού
- 110 **Breaks and new beginnings**
 Zvraty a nové začátky
 Zlomý a nové začiatky
 Przełomy i nowe początki
 Schimbări și noi începuturi
 Διαλείμματα και επανεκινήσεις
- 172 **The series as a working principle**
 Cyklus jako princíp tvorby
 Séria ako princíp tvorby
 Seria jako zasada pracy
 Seria ca principiu de lucru
 Οι σειρές σαν βάση εργασίας
- 196 **Monet’s legacy**
 Monetův odkaz
 Monetov odkaz
 Testament Moneta
 Moștenirea lui Monet
 Η κληρονομιά του Μονέ
- 280 **Curriculum Vitae**
- 282 **Museums**
 Muzea
 Múzeá
 Muzea
 Muzeu
 Μουσεία

À propos

“My reward came simply from painting directly from nature and trying to reflect my impressions of the transient moment.”

„Moje zásluha spočívá toliko v tom, že jsem maloval přímo podle přírody a snažil se zobrazit své dojmy z prchavého okamžiku.“

„Moja zásluha spočíva iba v tom, že som maloval presne podľa prírody a snažil som sa zachytiť dojmy, ktoré vo mne vyvolala prchavá atmosféra.“

„Moja zasługa było jedynie to, że malowałem w zgodzie z naturą i próbowałem oddać moje wrażenia ulotnych nastrojów”.

„Meritul meu a fost numai acela de a fi putut picta direct în natură, încercând a reflecta propriile impresii asupra momentelor efemere.”

«Η ανταμοιβή μου ερχόταν, απλώς, ζωγραφίζοντας απευθείας τη φύση και προσπαθώντας να καταγράψω τις εντυπώσεις μιας περαστικής στιγμής».

CLAUDE MONET

Claude Monet—“the eye” of impressionism

Like no other artist from the circle of impressionists, Claude Monet (11/14/1840–12/5/1926) focused on the core business of a painter: observation. He was not a theoretician and had no wish to establish any school of artistic thought, nor to be the leader of a group of artists. What he wanted, principally, was to paint, and at the center of this he placed the landscape with its daily and seasonal changes, its light and shadow, and the interplay of wind and weather. Even in unfavorable weather conditions, he took himself

Claude Monet – „oko“ impresionismu

Claude Monet (14. 11. 1840 – 5. 12. 1926) se více než kterýkoli jiný impresionista ve své tvorbě soustředil na hlavní činnost malíře – pozorování. Nebyl teoretikem a netoužil založit uměleckou školu nebo vést skupinu výtvarníků. Chtěl především malovat a za hlavní námět si zvolil krajinu, její proměny v průběhu dne i ročních období, změny světla a stínu, souhru větru a počasí. Dokonce i za nepříznivého počasí pracoval venku. Až do stáří si udržel předsevzetí, že nikdy nebude potřebovat a používat ateliér, neboť ten mu poskytuje příroda a venkovní

Claude Monet – „oko“ impresionizmu

Claude Monet (14. 11. 1840 – 5. 12. 1926) sa tak ako azda žiadny iný z impresionistov sústreďoval na to, čo je vlastne hlavnou činnosťou každého maliara: na pozorovanie. Monet nebol teoretik, netúžil budovať nijakú školu umeleckého myslenia, ani sa postavil na čelo skupiny s presným umeleckým programom. Túžil iba po jednom: malovať! Do centra jeho tvorby sa pritom dostala krajina a hra svetla a tieňa, vplyv vetra a poveternostných podmienok, najrôznejšie zmeny, ktoré sa diali v priebehu dňa či roka. Aj za nepriaznivého počasia cítil, že musí ísť von, do prírody.

Wild Poppies, near Argenteuil

Vičí máky v Argenteuil

Višie maky pri Argenteuil

Maki niedaleko Argenteuil

Maci sălbatici, lângă Argenteuil

Άγριες παπαρούνες, κοντά στο Αρζαντέιγ

1873, Oil on canvas/olej na plátně/olej na plátne/olej na plótnie/ulei pe pânză/λάδι σε μουσαμά, 50 × 65 cm, Musée d'Orsay, Paris

Claude Monet – „Oko” impresjonizmu

Spośród wszystkich artystów z kręgu impresjonistów Claude Monet (14.11.1840 – 5.12.1926) kładł największy nacisk na sposób widzenia rzeczy. Monet nie chciał budować teorii lub idei, być założycielem jakiegś szkoły ani przewodzić artystycznej grupie programowej. Tym, czego pragnął przede wszystkim, było malowanie. W centrum swoich zainteresowań umieścił krajobraz i jego zmienność pod wpływem zjawisk atmosferycznych, pór dnia i roku, światła i cienia. Nawet przy niekorzystnych warunkach pogodowych ciągnęło go na zewnątrz,

Claude Monet – Esența impresionismului: privirea

Ca nici un alt artist din cercul impresionistilor, Claude Monet (14.11.1840 – 5.12.1926) și-a ascuțit la maximum simțul propriu oricărui pictor: observația. Monet nu a fost un teoretician, nu voia să stabilească idei și metode, nu voia să formeze o școală sau să fie liderul unui grup de artiști programatici. Ceea ce își dorea era să picteze și s-a aplecat în special asupra peisajului cu schimbările lui zilnice sau sezoniere, de lumină, umbră, vânt sau vreme. Indiferent de anotimp sau intemperii, îi plăcea să stea afară, în aer liber; la bătrânețe, Monet spunea

Κλωντ Μονέ – «Το μάτι» του ιμπρεσιονισμού

Ο Κλωντ Μονέ (14.11.1840 – 5.12.1926) επικεντρώθηκε όσο κανένας άλλος καλλιτέχνης από τον κύκλο των Ιμπρεσιονιστών στη βασική εργασία ενός ζωγράφου: την παρατήρηση. Δεν ήταν θεωρητικός και δεν είχε καμία επιθυμία να καθιερώσει νέο καλλιτεχνικό ρεύμα, ούτε να ηγηθεί κάποιας καλλιτεχνικής ομάδας. Αυτό που, κυρίως, ήθελε ήταν να ζωγραφίζει. Στο επίκεντρο της ζωγραφικής του έβαζε το τοπίο με τις καθημερινές και εποχικές εναλλαγές, το φώς και τη σκιά, καθώς και το παιχνίδι ανέμου στον άνεμο και τον καιρό. Ακόμη και κάτω από αντίξοες καιρικές συνθήκες έβγαине πάντα έξω στη φύση. Λέγεται

outdoors. In his old age he is said to have maintained that he never used or needed a studio, as nature and the outdoors provided him with this. Even if that is not true, Monet is considered one of the staunchest advocates of “plein air”, or open-air painting. Earlier generations of artists had made only preparatory sketches in the countryside and then completed their paintings in the studio, whereas Monet would set up his easel outdoors and attempt to convert his on-the-spot impressions simultaneously into paintings.

In the search for new subjects he traveled, despite persistent financial troubles, through half of Europe, including Norway, London and Venice. His many relocations in various small towns on the banks of the Seine, not far from Paris, indicate a creative restlessness and an insatiable appetite for new inspiration. The last 30 years of Monet’s life, however, were spent predominantly at his home in Giverny. There he laid out a Japanese-inspired garden, which offered him inspiration for his painting throughout the whole year. The images of water lilies which he created there have made Monet one of the most famous artists of the modern era.

krajina. I když své předsevzetí zcela nedodržel, je Monet považován za jednoho z velkých zastánců metody „plein air“, tedy malby v plenéru. Zatímco výtvarníci předchozích generací dělali pod širým nebem jen rychlé přípravné skici a samotné obrazy pak dokončovali v ateliéru, Monet nosil svůj malířský stojan ven a přímo na místě zachycoval své dojmy na plátno.

V honbě za novými předlohami procestoval Monet, navzdory svým finančním potížím, půlku Evropy včetně Norska, Londýna či Benátek. Četná stěhování po malých městech na břehu Seiny nedaleko Paříže svědčí o jeho tvůrčím neklidu a neukojitelné touze po nové inspiraci. Posledních třicet let strávil převážně ve svém domě v Giverny. Navrhl si tam japonskou zahradu, ze které čerpal inspiraci a náměty po celý rok. Obrazy leknínů, které namaloval právě zde, udělaly z Moneta jednoho z nejslavnějších umělců moderní doby.

V starobe údajne tvrdil, že nikdy nemal ani nepotreboval nijaký ateliér, ateliérom mu bola príroda. Nie je to síce pravda, ale Monet sa v súčasnosti aj tak považuje za najdôslednejšieho presadzovateľa plenéru, teda maľovania pod šírrou oblohou. Predchádzajúce generácie umelcov si uprostred krajiny zhotovili iba prípravné skice a obraz dokončili v ateliéri. Monet si však postavil stojan v prírode a pokúsil sa zachytiť svoje dojmy na obrazoch hneď na mieste.

Pri hľadaní motívov precestoval polovicu Európy aj napriek trvalému nedostatku finančných prostriedkov. Navštívil napríklad Nórsko, Londýn či Benátky. Aj časté sťahovanie do malých dedínok na brehu Seiny nedaleko Paríža svedčí o jeho tvorivom nepokoji, o neutišiteľnom hlade po neustále nových podnetoch. Posledných 30 rokov svojho života však Monet strávil prevažne vo svojom dome v Giverny. Dal tam založiť záhradu, pri ktorej sa inšpiroval japonskými záhradami a ktorá mu po celý rok poskytovala podnety na maľovanie. Jedným z najznámejších umelcov novoveku sa Claude Monet stal najmä vďaka obrazom lekien, ktoré tu namaloval.

*Woman with a Parasol—Madame
Monet and Her Son*

*Žena se slunečníkem – Paní
Monetová a její syn*

*Žena so slnečníkom – Pani
Monetová a jej syn*

Spacer. Kobieta z parasolką

*Femeie cu umbrelă de soare —
Doamna Monet și fiul ei*

*Γυναίκα με ομπρέλινο - Η κυρία
Μονέ και ο γιός της*

1875, Oil on canvas/olej na plátně/olej na plátne/olej na plótnie/ulei pe pânză/láδι σε μουσαμά, 100 × 81 cm, National Gallery of Art, Washington

ku naturze. Kiedy był już stary, podkreślał, że nigdy nie posiadał ani nie miał potrzeby posiadania atelier, gdyż jego atelier była natura. I chociaż to niezupełnie prawdą, uważa się dziś Moneta za jednego z najbardziej konsekwentnych orędowników *plain air*, czyli malowania pod gołym niebem. Artyści z młodszych pokoleń sporządzali w plenerze jedynie wstępne szkice, a wykańczali swoje malowidła w atelier, Monet natomiast ustawiał sztalugi na wolnym powietrzu i próbował na obrazach uchwycić swoje wrażenia z danego miejsca.

Pomimo finansowego niedostatku, Monet w poszukiwaniu motywów malarskich odbywał podróże do wielu krajów Europy, między innymi do Norwegii, Londynu i Wenecji. Wyraz twórczemu niepokojowi i wciąż niezaspokojonemu głodowi impulsów dają także jego liczne przeprowadzki do różnych niewielkich miejscowości położonych niedaleko Paryża na brzegach Sekwany. Ostatnie 30 lat życia Monet spędził jednak głównie w swoim domu w Giverny. Zlecił tam założenie ogrodu inspirowanego tradycją japońską, który dostarczał jego malarstwu natchnienia przez cały rok. Powstałe w nim obrazy nenufarów uczyniły Claude'a Moneta jednym z najsłynniejszych artystów ery nowożytniej.

că, de fapt, nu a avut și nu a folosit niciodată un atelier, întrucât natura i-a servit întocmai. Și chiar dacă nu este în totalitate adevărat, Monet este considerat unul dintre cei mai înverșunați susținători ai picturii *en plein air*, adică ai picturii sub cerul liber. În timp ce artiștii anteriori realizau numai câteva schițe în natură, pe care le finalizau apoi în atelier, Monet își așeza șevaletul afară și încerca să își transpună simțirile la fața locului. În ciuda problemelor financiare persistente și aflat în căutarea unor noi motivații, artistul a călătorit mult prin Europa, trecând astfel prin Norvegia, Londra sau Veneția. Chiar și prezența sa în micile așezări de pe malul Senei, nu departe de Paris, indică o stare de neliniște creativă și un apetit pentru noi inspirații. Totuși, ultimii 30 de ani i-a petrecut mai ales în casa sa de la Giverny. Acolo și-a amenajat o grădină de sorginte japoneză, care i-a servit ca stimulent pentru pictura sa. În plus, a devenit unul dintre cei mai cunoscuți artiști ai epocii moderne grație tablourilor cu nuferi pe care le-a creat aici.

óτι, σε μεγάλη ηλικία πλέον, ισχυριζόταν ότι ποτέ δεν ένωσε την ανάγκη ενός ατελιέ, καθότι η φύση και, γενικά, η ύπαιθρος, του το παρείχαν αφειδώς. Ακόμη και αν αυτό δεν είναι αληθές, ο Μονέ θεωρείται ως ο πλέον αφοσιωμένος υπέρμαχος της «ζωγραφικής στη φύση». Οι προγενέστεροι καλλιτέχνες έκαναν, απλώς, τα σκίτσα στην εξοχή και, στη συνέχεια, ολοκλήρωναν τους πίνακες στα εργαστήριά τους, ενώ ο Μονέ έστηνε το καβαλέτο του στην ύπαιθρο και προσπαθούσε να μετατρέψει τις άμεσες εντυπώσεις του σε πίνακες.

Αναζητώντας νέα θέματα και παρά τα συνεχή οικονομικά προβλήματα που αντιμετώπιζε, ταξίδευε σε όλη την Ευρώπη, μεταξύ άλλων στη Νορβηγία, το Λονδίνο και τη Βενετία. Οι συχνές μεταγκαταστάσεις του σε πολλές μικρές κωμοπόλεις στις όχθες του Σηκουάνα, κοντά στο Παρίσι, αναδεικνύουν μία δημιουργική ανησυχία και μία ακόρεστη όρεξη για νέα έμπνευση. Τα τελευταία 30 χρόνια της ζωής του, πάντως, ο Μονέ τα πέρασε κυρίως στο σπίτι του, στο Ζιβερνί. Εκεί δημιούργησε έναν κήπο με έντονα ιαπωνική επιρροή, που όλο το χρόνο τον ενέπνεε με ιδέες για την ζωγραφική του. Οι εικόνες με τα νούφαρα που δημιούργησε εκεί, έκαναν τον Μονέ έναν από τους πλέον διάσημους εκπροσώπους της σύγχρονης ζωγραφικής.

Water Lilies

Lekná

Nuferi

Lekniny

Nenufary

Νούφαρα

1907, Oil on canvas/olej na plátne/olej na plátne/olej na plátne/ulei pe pânză/λάδι σε μουσαμά, 91,5 × 81 cm, private collection

The Yellow Irises

Žluté kosatce

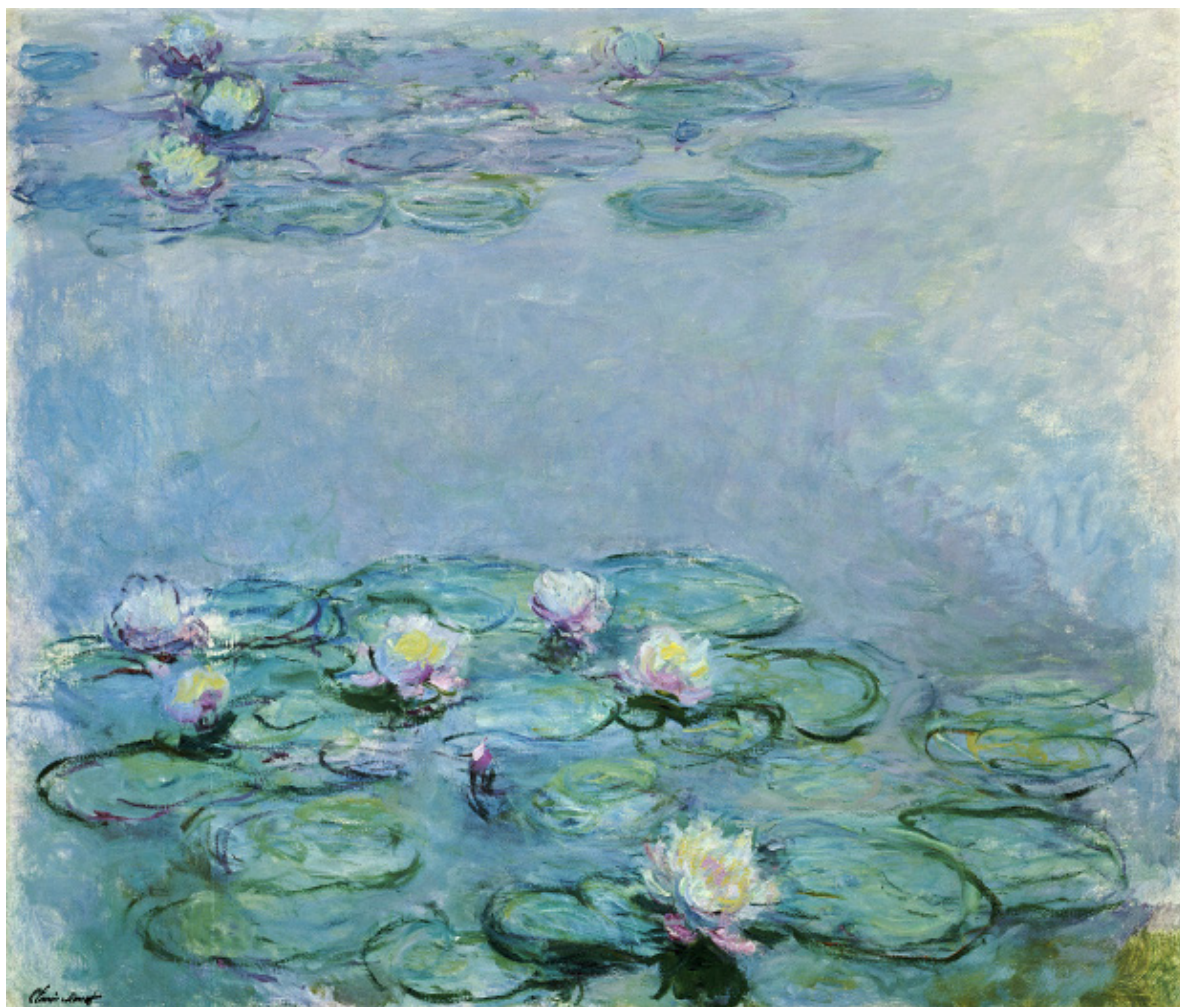
Žlté kosatce

Žlté irisy

Iriși galbeni

Οι κίτρινες ίριδες

Oil on canvas/olej na plátně/olej na plátne/olej na plótnie/ulei pe rânză/láδι σε μουσαμά, Musée Marmottan Monet, Paris

Water Lilies

Lekná

Nuferi

Lekníny

Nenufary

Νούφαρα

Oil on canvas/olej na plátně/olej na plátne/olej na plótnie/ulei pe rânzã/λάδι σε μουσαμά, private collection

Route de Chailly, Fontainebleau
Cesta z Chailly do Fontainebleau
Cesta do Chailly vo Fontainebleau
Droga z Chailly do Fontainebleau
Drumul de la Chailly la Fontainebleau
**Ο δρόμος προς το Σαγί,
 Φονταίνεμπλώ**

1864, Oil on canvas/olej na plátně/olej na plátne/olej na plótnie/ulei pe pânză/ládi se moussamá, 98 × 129 cm, private collection

From the province to the salon

Claude Monet was born in Paris and grew up in Le Havre in Normandy as the son of a grocer, where he had already started to draw cartoons as a schoolboy.

The landscape painter Eugène Boudin (1824–1898), whom Camille Corot admiringly called the “king of the skies” due to his brilliant cloudscapes, was aware of the young talented artist and gave him his first painting lessons. Boudin worked mainly outdoors on the coast and around the ports of his northern French homeland. Convinced by this method, he recommended it to his initially skeptical student. Monet remembered in 1911: “After his

Z vesnice do salonu

Claude Monet se narodil v Paříži jako syn hokynáře a vyrostl v Le Havre v Normandii, kde už jako školák začal kreslit vtípné obrázky.

Krajinář Eugène Boudin (1824–1898), kterému Camille Corot obdivně přezdíval „král nebe“ kvůli jeho perfektně malovaným oblakům, si mladého talentovaného umělce všiml a začal mu dávat první hodiny malby. Boudin pracoval hlavně venku na pobřeží a kolem přístavů ve své severofrancouzské domovině. Jelikož věřil osvědčeným metodám, doporučoval je i svému zprvu skeptickému studentovi. V roce 1911 Monet vzpomíná: „Po jeho lekcích

Z provincie do salóna

Claude Monet sa narodil v Paríži ako syn obchodníka s koloniálnym tovarom, vyrastal v Le Havri v Normandii, kde už ako školák začal kresliť karikatúry.

Kresby mladého talentovaného umelca si všimol krajinár Eugène Boudin (1824 – 1898), ktorého Camille Corot pre jeho brilantné krajinomalby s oblakmi obdivne nazval „kráľom nebies“, a poskytol mu prvú lekciu maľby. Boudin pracoval prevažne v plenéri na pobreží a v prístavoch na severe Francúzska, kde bol doma. Bol presvedčený o svojom spôsobe maľby a odporučil ho aj svojmu žiakovi, hoci ten bol spočiatku skeptický. Monet si v roku 1911 spomínal: „Poučil ma a ja som bol

*Caricature of Jules
Husson (1821-89)
"Champfleury"*

*Karikatura Julese
Hussona (1821-89)
„Champfleury“*

*Karikatúra Julesa
Hussona (1821 - 1889)
„Champfleury“*

*Karykatúra Julesa
Hussona (1821-1889)
„Champfleury“*

*Caricatura lui Jules
Husson (1821-1889)
„Champfleury“*

*Καρικατούρα του
Ζυλ Υσσόν(1821-89)
“Σαμφλερύ”*

*1858, Pencil and gouache on paper/tužka a kvaš na papíře/ceruzka a gvaš na papieri/
gwasz i rysunek kredką na papierze/creion și gwașă pe hârtie/μολύβι και τέμπερα σε χαρτί,
32 × 24 cm, Musée Marmottan Monet, Paris*

*With his caustic drawings
Monet quickly became
the talk of the town in
Le Havre.*

*Jeho sarkastické
kresby si brzy získaly
pozornost celého
města Le Havre.*

*Uštípačné kresby
Moneta onedlho
preslávili v celom
Le Havre.*

*Z powodu swych
złośliwych rysunków
Monet bardzo szybko staje
się przedmiotem rozmów
w Hawrze.*

*Cu desenele sale
sarcastice, Monet
a intrat repede în atenția
locuitorilor din Le Havre.*

*Με τα καυστικά του
σκίτσα, ο Μονέ έγινε
γρήγορα θέμα συζήτησης
στην Χάβρη.*

Z prowincji na salony

Claude Monet urodził się w Paryżu jako syn kupca towarów kolonialnych. Wzrasta w Hawrze w Normandii i już jako uczeń zaczyna rysować karykatury.

Malarz pejzaży Eugène Boudin (1824-1898), którego Camille Corot nazwał Królem Nieba z powodu jego świetnych krajobrazów z chmurami, zwraca uwagę na młodego utalentowanego rysownika i udziela mu pierwszej lekcji malarstwa. Boudin pracuje głównie w plenerze — na wybrzeżach i w portach północnej Francji. Przekonany do tego sposobu pracy, zaleca go także swemu początkowo sceptycznemu uczniowi. Monet wspomina w roku 1911: „Pod jego perswazją byłem gotów malować

Din provincie la Salon

Claude Monet, născut la Paris și crescut în Le Havre, Normandia, fiu de băcan, a început încă din școală să deseneze caricaturi.

Pictorul peisagist Eugène Boudin (1824-1898), cel pe care Camille Corot l-a denumit admirativ „regele cerului” datorită peisajelor sale înnoate strălucitoare, l-a remarcat pe tânărul desenator talentat și i-a predat prima lecție de pictură. Boudin lucra cu preponderență în aer liber pe coastele sau în porturile din nordul țării sale natale. Convins de această metodă o recomandă mai departe elevului său, care era sceptic, inițial. Monet își aminteste în 1911: „După lecțiile luate

Από την επαρχία στο «Σαλόνι»

Ο Κλωντ Μονέ, γιός μπακάλη, γεννήθηκε στο Παρίσι και μεγάλωσε στη Χάβρη της Νορμανδίας. Τα πρώτα του σκίτσα τα έκανε ως μαθητής.

Ο τοπιογράφος Ευγένιος Μπουντέν (1824-1898), τον οποίο ο Καμίλ Κορό αποκαλούσε με θαυμασμό «ο βασιλιάς των ουρανών» εξαιτίας του καταπληκτικού τρόπου με τον οποίο απεικόνιζε τα σύννεφα, είχε ήδη προσέξει τον νεαρό ταλαντούχο καλλιτέχνη και του έδωσε τα πρώτα μαθήματα ζωγραφικής. Ο Μπουντέν δούλευε κυρίως στην ύπαιθρο, στις ακτές και κοντά στα λιμάνια της βόρειας Γαλλίας. Πεισιμένος ότι η μέθοδος του ήταν η καλύτερη, την πρότεινε και στον αρχικά διστακτικό του μαθητή. Το 1911 ο Μονέ είχε